Panda

Panda was een jonge, zwarte grippetteef, die door iemand uit de goedheid harer harte in huis genomen was, maar uiteindelijk toch te veel extra belasting voor het gezin betekende. Zo kwam Panda bij ons, of liever gezegd, ze kwam bij ons go-to opvangadres voor whippets –een , waar zowel de twee- als de viervoeters erg goed werk verzet hebben met soms gewoon lastige en brutale honden.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Ook aan Panda moest weer het een en ander worden bijgeschaafd, want zij had in haar jonge leventje nog niet zo veel geleerd.

We dachten eigenlijk dat zo'n jong, speels, gezond grippetmeisje zo weg zou zijn. Nou, mooi niet. Vraag niet waarom, maar niemand, echt niemand meldde zich voor haar. In de tijd dat zij in opvang zat vonden we huizen voor echt lastige Afghanenportretten, maar voor Panda: niemand . de zomer kwam en de zomer ging. Panda werd steeds leuker en steeds volwassener. We zagen dat Panda niet alleen prima met andere honden omging, maar ook uitgesproken voorzichtig was met kleine kinderen. Kortom, niets op aan te merken, behalve, misschien, dat ze erg speels was en soms niet goed maat weet te houden. Maar dan nog, een kleine correctie en de maat is snel weer gevonden.

Het duurde nog tot oktober voordat zich mensen meldden –overigens toen die eenmaal belangstelling in Panda hadden, kregen we nog zeker vijf telefoontjes van mensen die plotsklaps allemaal belangstelling voor haar hadden –ook zo'n onverklaarbaar verschijnsel bij windhondbemiddeling.

In de herfstvakantie werd er met het hele gezin en Panda in Kootwijk gewandeld. De zoon van het gezin had in zijn vroegste jeugd een paar nare ervaringen met een hond gehad en dat gevoel van een zekere angstigheid ten opzichte van onbekende honden was nog niet helemaal weg. Het was werkelijk verbluffend om te zien hoe goed zo'n toch jonge hond dat aanvoelt en dan precies weet hoe ze daar mee om moet gaan. Het beste bewijs was wel dat toen we op het parkeerterrein onder een paraplu het contract afhandelde (Brinkhof was dicht!) en we in de auto keken, we zagen dat Panda op de achterbank lag, met haar kop op de schoot van diezelfde jongen die anderhalf uur te voren nog niet zeker wist of hij nou wel of niet bang van deze hond moest zijn.

Panda, je bent een kei! Jurre trouwens ook! Eigenlijk zijn jullie allemaal keien! Het laatste kleine probleempje met Panda en haar angstige reactie als er honden op haar komen stuiven gaat zeker nog verdwijnen!